

KTU badmintono rinktinės narė ir Mados inžinerijos narė Vykintė Trakšelytė, nerasdama tinkamo krepšio savo inventoriui, jį sukūrė pati. Pavadintas „Volans“ ir visiems badmintono žaidėjams skirtas krepšys jungia funkcionalumą, inovacijas ir estetiką.

Kauno technologijos universiteto Mechanikos inžinerijos ir dizaino fakultete (KTU MIDF) studijuojanti mergina ne tik gilina žinias apie madą ir technologijas, bet ir aktyviai dalyvauja sportiniame universiteto gyvenime – priklauso KTU badmintono rinktinei.

KTU badmintono rinktinės trenerė Rasa Šulnienė pabrėžė, kad, ko gero, pirmą kartą KTU baigiamajame darbe mokslas buvo susietas su badmintono sportu. V. Trakšelytė, išsiskirianti savo kūrybiškumu, pasakoja apie studijas, sportą ir dizaino iššūkius bei kaip unikalus krepšys tapo jos baigiamuoju darbu.

– Vykinte, kaip kilo idėja sukurti badmintono krepšį? Ko būtent trūko rinkoje esantiems krepšiams?

– Kai pirmame kurse po pertraukos sugrįžau į badmintono aikštelę, savo turimame badmintono krepšyje pastebėjau daug trūkumų ir jau tada savo trenerei varžybų metu pasakiau, kad išmoksiu siūti ir pasiūsiu badmintono krepšį. Kai dėstytoja sužinojo, kad esu badmintono žaidėja ir išgirdo mano idėją, pasiūlė tokį krepšį pristatyti kaip baigiamąjį darbą. Taigi galima sakyti, kad ši idėja kilo iš asmeninės patirties.

Klabant apie trūkumus, tokiems krepšiams pirmiausiai trūko daugiau kišenių ir skyrelių daiktams susidėti. Taip pat pasigedau didesnės apsaugos raketei. Mano manymu, pati esamų krepšių konstrukcija nėra optimaliai pritaikyta raketei su dėklu ir dar daugybei kitų daiktų laikyti.

Jau turėdama krepšio idėją, atlikau potencialių vartotojų apklausą, pasidariau klausimų sąrašą. Interviu buvo sudarytas iš dviejų dalių: pirmoje dalyje uždaviau bendrų klausimų, o antroje dalyje nupiešiau gaminio eskizą ir domėjausi, kaip dar būtų galima patobulinti krepšį. Galutinis produktas iš to ir gimė, o paskui jau vyko medžiagų ir priedų parinkimas, lekalų paruošimas, siuvimas, kiti darbai.

Mano dėstytoja pagelbėjo ieškant tinkamų medžiagų, su darbo vadove tariausi ir dėl konstrukcijos, lekalus kūriau ir krepšį siuvau pati.

– Kokių unikalių funkcijų turi krepšys? Su kokias sunkumais susidūrei?

– Rakečių skyrius yra iš šilumą izoliuojančios medžiagos, nes karštis ir šaltis gali paveikti rakečių stygas, krepšio šonai yra kietesni nei kitų krepšių, jie skirti apsaugoti nuo smūgių. Tuo tarpu avalynės skyrius yra iš termoizoliacinės medžiagos, nes batų taip pat veikia oro sąlygos, o tai gali turėti įtakos žaidimui. Šviesą atspindinčios detalės padės būti matomiems tamsiu paros metu.

Kuriant sunkiausia buvo pasirinkti tinkamas medžiagas, nes dauguma naudojamų medžiagų krepšių gamyboje yra labai tepios, ilgai išlaikančios prakaito kvapą krepšyje.

Tuo tarpu norint pritaikyti krepšį prie vartotojų poreikių, išauga gaminio kaina. Studijų metu

daugiausiai mokomės aprangos siuvimo subtilybių, o šis krepšys, nors ir atrodo sudarytas iš „lengvų“ detalių, bet pasižymi sudėtingu tų detalių sujungimu, kiekvieną sujungimo proceso etapą reikia gerai apgalvoti.

Savo kurtą krepšį pavadinau „Volans“, kuris išvertus iš lotynų kalbos reikia „skriejantis“, tarsi aliuzija į skriejantį kamuoliuką. Taip pat badmintono klubas, kuriame pradėjau žaisti badmintoną dar gyvendama Tauragėje, vadinosi „Volanas“, o mes, tauragiškiai, mėgstame „nukąsti“ galūnes, tad ir mano krepšio pavadinimas kartu primena, iš kur esu kilusi.

- Ar yra minčių komercializuoti savo išradimą? Gal kilo minčių sukurti daugiau badmintono žaidėjams skirtų aksesuarų?

- Kol kas komercializuoti planų neturiu. Padėsiu jį kuriam laikui į spintą, kad vėliau galėčiau pažvelgti naujomis akimis.

Norėčiau sau asmeniškai pasisiūti mažesnę treniruočių krepšį, kuriame tilptų raketės ir apranga. Nes mano sukurtas krepšys daugiau skirtas varžyboms, jis pakankamai didelis sutalpinti visus varžybose reikalingus daiktus.

